

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Der var et område, hvor hr. Knud Erik Kirkegaard helt uforbeholdent udtrykte sin tilfredshed, og det var på det enkelte punkt, at landbrugets forpagtningsafgifter ikke skal modregnes. Prøv at sætte det her bare lidt i perspektiv.

Det er jo klart, at politik er interessevaretagelse, og man behøver ikke at være meget langsynet for at se, hvad det er for interesser, der varetages her.

Men det må nu være underligt for den SiD'er, den lavtlønnede i det her samfund, der, når han går på efterløn, i modsætning til den hidtidige ordning, hvor han har kunnet have 200 timer uden at blive modregnet, fremover ihærdigt vil blive modregnet, hver eneste gang han tjener noget, medmindre man mener, at landbruget repræsenterer al armod i det her samfund.

Det kan man have som udgangspunkt, og så er det jo en retfærdighedshandling, at landmænd, der forpagter deres jord ud, ikke skal modregnes. Det står altså helt underligt. Jeg synes, det er meget sjældent, man i politik så kynisk ser et interessestandpunkt, der ikke engang forsøges garderet med en eller anden moralsk holdning.

Jeg vil spørge, om hr. Knud Erik Kirkegaard er i stand til at konstruere et moralsk argument for det her.

(Kort bemærkning).

Mogens Andreasen (DF):

Hr. Knud Erik Kirkegaard sagde, at De Konservative også gerne ville have haft den personlige konto på efterlønsbidraget. Derfor vil jeg godt spørge hr. Knud Erik Kirkegaard: Hvorfor indgik De Konservative så forlig med regeringen på et så vigtigt område for dem, når dette ikke indgår i lovforslaget?

Og jeg vil yderligere godt spørge om: Hvor ligger niveauet for ændringer i efterlønsloven, som udløser tilbagebetaling af bidraget, ud over det, der står i loven om, at det kommer til udbetaling ved død?

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Hr. Bjarne Laustsen var meget tilfreds med De Konservatives optræden under forhandlingerne, fordi som han sagde: Vi har været medvirkende til at opfylde statsministeren Poul Nyrup Rasmussens efterlønsgaranti.

Det dér med den nyropske efterlønsgaranti vil jeg nu anbefale, at man i Socialdemokratiet ikke snakker alt for meget om, for det gav jo unægtelig nogle problemer. Men allerede før de her forhandlinger gik i gang, gav vi udtryk for, at vi meget gerne garantere, være med til at garantere, at personer, der var 60 år og var efterlønsberettiget, ikke efterfølgende kunne miste disse rettigheder, eksempelvis hvis de blev syge. Så det er slet ikke noget nyt, at vi har sagt noget sådant.

Så er det hr. Villy Søvnald, som undrer sig over, at landbrugets forpagtningsafgifter ikke skal modregnes i efterlønnen. Se, der er overhovedet ingen forskel på, om en landmand forpagter sin jord ud og modtager en forpagtningsafgift herfor, eller han sælger sin jord, modtager kapitalen herfor og så indhøster rentefordelen. I det sidste tilfælde skal der heller ikke modregnes, og så skal der naturligvis heller ikke for forpagtningsafgifter. Det er muligt, at det ikke er tilfredsstillende for hr. Villy Søvnalds moral, men det er det i alt fald for min.

Og endelig til hr. Mogens Andreasen: Ja, hvorfor indgik vi forliget ud fra en samlet politisk vurdering af, at det var det bedste? Hvor er kriterierne for, hvornår folk efter loven skal have deres penge tilbage? Der er ikke i loven fastsat nogen kriterier herfor. Vi kan kun henholde os til Justitsministeriets notat, som siger, at antagelig skal pengene betales tilbage, hvis efterlønsordningen fuldstændig afskaffes.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jeg bad hr. Knud Erik Kirkegaard forklare mig, hvad det var for nogle typer aktivering, man mente ville egne sig til at bringe de over 60-årige i arbejde på arbejdsmarkedet. I stedet fik jeg lagt mig nogle holdninger til, hvad aktivering var, i munden.

Det var sådan set ikke meningen, men jeg forstår, at ingen af forligspartierne er villige til at forklare, hvad det er for en tankegang, der ligger bag, og så er jeg jo nødt til selv at konkludere: Jeg kan ikke se rettere, end man i natens mulm og mørke har foretaget en drejning af aktiveringsbegrebet, af aktiveringsformålet. Der er sket den ændring, som man længe har anet konturen af, af fra at man definerede det som, at der skulle være tale om en tilvænnning til arbejdsmarkedet, at man ville tilbyde uddannelse til at kvalificere til arbejdsmarkedet, selv-